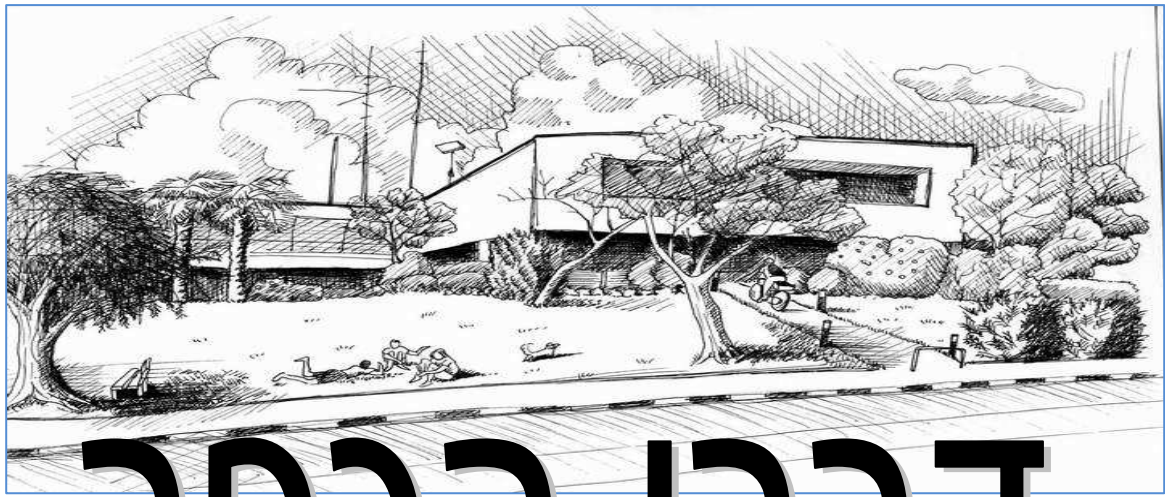

דברי הכפר

משנכנס אדר מרבין בשמחה

גיליון מס. 2192 *ה' באדר תש"ע * 19 בפברואר 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

קיבוץ כפר-הנשיא פותח את שעריו לפסטיבל קסום של נופש ותרבות "חשיפה לצפון"

**השבוע: 18 19 20 לפברואר
ימי חמישי שישי שבת**

**מידי יום בראנץ' עשיר בחדר האוכל
בין השעות 11:00 – 15:00
"על טהרת האבוקדו" בניצוחה של קורין.
הבראנץ' פתוח לכולם
מחיר מיוחד לכפר הנשיא 30 ₪ לאדם.**

**אפיק היוצרים בית פתוח
בתי האומנים והיוצרים פתוחים.
כולם מוזמנים**

דו"ח מידע רבעוני מקופ"ח

לכל המטופלים שקיבלו את הדו"ח הנ"ל, שימו לב שבשורה הראשונה רשום בסוגריים "לא בהוראת קבע".

כלומר - לא חויבתם. החיוב דרך הבילינג החל בכפר הנשיא בתאריך 10.1.10. כל תרופה שרשומה אצלכם לפני תאריך זה, לא חויבה דרך הבילינג.

בנוסף לכך, בניגוד למה שפרסמתי שניתן לראות את חשבון התרופות באתר עם סיסמא, לאחר בירור קצר עם קופ"ח, התברר שהם עדיין עובדים על זה וכרגע שרות זה לא ניתן.

ברגע שאדע על פתיחת השרות - איידע את הציבור מעל דפי העלון. והעיקר הבריאות.

מהמרפאה

ימי הולדת

פול גלוק	25.2	ריצ'ארד איסטון	21.2
ארנה מימרן		אורה אגם	
ג'וני לוי (מש' ג'קסון-פלינק)		מיכי קורן	22.2
אלמוג כץ		ניסן פלמה	
אופיר אורן (נכד-ריינס)	26.2	רתם איילון	
שילו איילון		גאיה סינה (נכדה)	
נעמי ריפקינד (נכדה)		עמליה נוי	23.2
יואב הריס		דניה גלבוע	
איתמר ברוך (נכד מדר)	27.2	מרגלית לבנקופף	
גהה בן-חנוך (נכדה)		פאול בלגורי	24.2
		יונה אורן	
		יריב פרימוסט	
		בר עתיר (נכדה ו. מנדזיגורסקי)	
		סול קסדן	
		עדן בן-דוד	
		מיה ווטרמן (נכדה)	

מזל - טוב

ימי נישואין

שולי ופול עטיה 21.2

נזכור

מר משה רייזקינד	28.3.86	באדר ב' תשמ"ו	ז
גיא המאירי	11.3.95	באדר ב' תשנ"ה	ט
ארנון שוורצמן	19.3.78	באדר ב' תשל"ח	י
איזי דיבון	21.3.89	באדר ב' תשמ"ט	יד

פירורי משנכנס...

א' אדר מורה התאריך בלוח העברי בשעת כתיבת שורות אלו, אך לנוכח מזג האוויר הקייצי שקפץ עלינו באמצע החורף, כנראה שהמשפט הנכון לומר הוא: **משנכנס אדר מרבין בזיעה...** לפי חוקי מרפי הידועים לשמצה, דווקא בפורים כשהילדים יהיו עם התחפושות יהיה קר וגשום... אבל לא אנחנו נהיה אלו שיקטרו על הגשם בכלל והשנה בפרט. מבחינתנו הלוואי שהסקלה במרשם הגשמים שעל הלוח לא תספיק ויצטרכו להוסיף עוד עמודה...

אבל בכול זאת חודש אדר כבר כאן, ולא צריך מחקר מדעי כדי לקבוע בוודאות שאין אדם דובר עברית שלא אמר לפחות פעם אחד בחייו: **משנכנס אדר מרבין בשמחה!** ואנחנו כאן שוב איתכם בלקט פירורים (עדיין לא של אוזני המן עם פרג) אלא של חדשות טריות יותר או פחות שהצלחנו לאסוף.

מזג האוויר הלא שגרתי "משגע" גם את החי ובעיקר את הצומח, וניתן לחזות בכל מקום בפריחות מרהיבות ששוטפות את העין בשלל צבעים. לגידולים החקלאיים השונים זה לא כל כך טוב, כי קיים חשש ליבולים של השנה הקרובה, במיוחד עם יגיע עוד גל קור רציני שיפגע בליבלוב הצעיר ובפריחה שהקדימה. אבל דיה לצרה בשעתה, וכרגע אפשר ליהנות מהפריחה ומהמים הזורמים בשצף קצף בנחלים.

יום האם שעבר שידרוג ונקרא כעת יום המשפחה, נחגג ברוב חן בתלתון הבוגר. על החלק הקולינארי היו אחריות משפחות הילדים, שהביאו ממטעמיהן הביתיים, ואילו על החלק התרבותי היו אחריות המטפלות המסורות **דנה ואניטה**, שארגנו משחק בסגנון שניצל-בורשט על נושא המשפחה. עדיין לא ידוע מי זכה והמתח בעיצומו... אבל היה כיף ונחמד מאוד.

קבוצת הדוושנים המקומית שכללה את **רפי פרנק, הרולד וואלך, דוד דיבון, אורי אדלשטיין, מיקי חייט ושני אחיו, דרור זיו, אריק ואביבה לינטון**; הדרימה לנגב למסע אופניים בין יומיים. ביום הראשון הם רכבו בחבל לכיש ובחבל אמציה. ואילו את היום השני הקדישו לאזור של מצוקי דרגות. כול הכבוד לכולם ובמיוחד ל**אביבה** שמראה לגברים מהיכן מסתובב הגלגל...

גם **תלמידי כיתה יא'** יצאו למסע של שבוע, שנקרא: **מסע ישראל מבראשית**. במסגרתו זכו לחווית מרגשות של לימוד והכרה. מלבד הצורך הדחוף בשעות שינה, הם חזרו מלאי תודות לבית הספר על היוזמה והביצוע של שבוע מיוחד זה.

תלמידי יב' לעומתם, במיוחד אלו של מגמת תיאטרון, **עדי שפרונג, דין קורן ודני פרנק**, עסוקים עד מעל לראש, בהפקות סוף השנה שיתקיימו השבוע. שיהיה בהצלחה לכולם.

ואילו בביתהספר "מבוא גליל" פעילה קבוצת ילדים שמגדירה את עצמה "מתעניינת יותר" במדעים. על כוחותינו בקרב קבוצה זו נמנים **ירין שטיינר, ענבל פרנק וניצן וויסבקר**. החבר'ה הרצו בפני נציגים בכירים של משרד החינוך, על פרויקט

הבריכות האקולוגיות שלהם, דבר שהרשים מאוד את הבכירים שזיכו אותם בפרס על הרעיון המקורי.

כסאות מוזיקליים: כמו שכבר בשרנו בעבר, משפחת **זאבי (ירון פנינה והילדים)** עברו לביתם החדש בשכונה, מה שפינה את הבית שבו הם התגררו עד להשלמת ביתם (הבית של **דני נמלי**) אליו נדדו **ליאת ושלומי שרעבי וילדיהם** עד... שבינם שלהם יהיה מוכן. וגם הבית שהם פינו (הבית של **נטע אלמן ז"ל**) לא נשאר מיותר זמן רב, ואליו מגיעים לגור כתושבים, **איציק ורינת (לבית אורן) והצאצא הטרי**. וזאת לשמחת כול בני המשפחה הענפה, ובמיוחד לסבתא רבתא **רות גולן**, שתהיה עכשיו ממש שכנה של הנכדה והנין. שיהיה לכולם בהצלחה, ובשעה טובה.

ואגב השכונה החדשה, צוות הנוי של **ג'קי עמר** קיבל לידיו את פיתוח הנוי בשכונה, וכבר הספיק לנטוע במקום עצי זית. בהמשך השבוע ישתול גם פרחים עונתיים וערערים, יהיה שווה לעשות סיבוב במקום לשטוף את העיניים.

ובעוד השכונה החדשה תופסת נפח וצבע, שכונת הקראוונים נראית יותר ויותר וסליחה על הביטוי - כ"סלמס". בהחלט ראוי שניתן את הדעת לכך ונקדיש את המשאבים הדרושים, כדי לדאוג לשיפור המראה החיצוני של המקום, לטובת הדיירים שם ולטובת כולנו. נקוה שהבקשה הזו תיפול על אוזניים קשובות!

ארוע "חשיפה לצפון חוזר אלינו בסוף שבוע - שלושה ימים (חמישי שישי שבת) בהם זוכים האומנים והיוצרים בינינו לחשיפה בפני אורחים ותיירים, שיהנו בין השאר מבתיים פתוחים, מכירות של תוצרת ואמנות מקומית. כול זאת בין השעות 09.00-14.00 יהיה בראנצ' בחדר האוכל וכולם מוזמנים לבוא ולהשתתף. אין לנו ספק שהאורחים שיגיעו מבחוץ יזכו לקבלת פנים חמה ולבבית, כמיטב המסורת של בית כפר הנשיא.

חולצה כחולה והיא עולה... חלק מילדינו הצטרפו לפעילות במסגרת הנוער העובד והלומד. שקצת שינתה את אופיה מימי "השריקה של התנועה"... אך בכול זאת יש פעילות והילדים נהנים. בשבת האחרונה למשל הם יצאו לטיול במורד ואדי ראש פינה, בסיומו נערך טקס "השבעה" באתר השחזור של ראש פינה. כול אחד יכול לעשות "מצא את ההבדלים" בין אז לעכשיו. אבל כאמור המדריכים משקיעים הילדים נהנים ועדיין לא מאוחר להצטרף.

הו רב-חובל יקר שלי – **עמליה ומיקי נוי** יצאו לשייט באיים הקריביים, כש"הסקיפר" הוא לא אחר **ממיקי נוי** עצמו. **בין השאר עגנו בטרינידד** שם נכחו בפסטיבל מקומי ססגוני.

רואים עולם – ואיפה כפיים **לדינה ברור** שמאז שיצאה לגמלאות "כובשת" במסעותיה עוד ועוד יעדים על פני הגלובוס. הפעם היא הרחיקה עד ניו זילנד. טיפסה על קרחונים, שייטה על פני האוקינוס, במרץ בלתי נלאה. הלוואי על כולנו. כול הכבוד ונשמח לשמוע חוויות.

חבר – **אתה חסר** אי אפשר שלא לחזור ולציין את הערב המרגש, לזכרו של **איתן גדליזון ז"ל**. הכול היה מושלם – רק **איתן** היה חסר.

ומבזק צבאי קצר לפני סיום: **נועם קרופרו** התגייסה בשעה טובה לאחר שעברה קורס קדם צבאי, במסגרתו עשתה רישיון ג'. כול הכבוד. עכשיו היא בטירונות ומוסרת שהיא דווקא מאוד נהנית. שיהיה בהצלחה.

מי שעושים את דרכם חזרה לאזרחות, הם **עומר נוי ואביב רוזנקרנץ** שהתחילו בחפשוש שלהם, וכבר חושבים על חופשת הסקי שהפכה כבר מסורת בקרב בני המשק, שיהיה בהצלחה. בינתיים ביום ג' השבוע הם הדרימו עד לבה"ד 1 כדי להשתתף בטקס סיום קורס הקצינים של **מיכאל (מייקל) הורוביץ** בן כיתה המתגורר בקיבוץ, ואומץ קצת על ידינו. שיהיה לו בהצלחה בתפקידו החדש בפלוגת המסלול של יח' דובדבן. מקווים ומייחלים שלשאר כוחותינו שלום!

גם "**במפגש**" הפעילות רוחשת בשיא הקצב. תעשיית הריבות פורחת, חוג הספרות עם **תמר וולפין** מתכנס בקביעות. שחקני הברידג' בהדרכת **אדי נמנוב** לא מחמיצים משחק. **יואב** מהמכינה מגיע קבוע לעבוד במקום בימי שני. וגולת הכותרת היא כנראה החוג לריקודי בטן בהדרכת מורה מוסמכת. צריך לראות כדי להאמין. מי שלא בא מפסיד!

כפי שכתבתי במקום אחר, אני מוצא את עצמי משוטט יותר ויותר במרחבי האינטרנט האין-סופיים. (לא תמיר, דווקא לא באתרי הסקס...) במסגרת נסיונות הגמילה שלי מהעיתונים ותוכניות הריאליטי והחדשות בטלוויזיה. כי למען האמת כבר די נמאס לי מכול הפרשנים והמומחים מטעם עצמם, אשר כמו במערכון של "הגשש החיוור" – "אתם שואלים אותם שאלות הם עונים אותן תשובות- מה יש פה להבין..." ובכן אני דווקא רוצה להמליץ לכם על שני אתרים של כותבים ופרשנים, שם תוכלו למצוא גישה וכתובה יותר מהיימנה לדעתי, מזו השוטפת ביום יום את אמצעי התקשורת שלנו. אחד הוא של עיתונאי בשם **קלמן ליבסקינד**, והשני של המזרחן **גיא בכור**. הכניסו את השמות האלו ל"גוגל" ותגיעו לאתרים שלהם. מי שעדיין יכול לחשוב עצמאית ולהתעלם משטיפת המוח הקבועה שהוא עבר במשך שנים. יוכל למצוא שם כיווני מחשבה מרתקים.

אז אולי הפעם לא ממש הרבנו שמחה עד לכאן, נשתדל יותר בפעם הבאה. נאחל לכול החולים בריאות טובה, לכול הבריאים להמשיך בשלהם. לכולם כולם שבת שלום ושבוע טוב, ושיעבור לכם הכול ממול... ואם בכול זאת יש כוח וחשק, מעשה קטן טוב אחד ביום ואתם כבר יודעים...

מזל טוב לקובי ביאנקה שחוגג בר-מצווה, בסופשבוע זה.
ברכות חמות לכל המשפחה שבהרחבה.
כולם מוזמנים לעליה לתורה ולתפילות במועדון החברים.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי ו**כרמל רוזנקרנץ** וכמובן גם **דניאל**

מהי זכות הציבור לדעת באמת?

קראתי את תשובתו של ברוך לאילנה בנוגע לזכות הציבור לדעת ומצאתי אותה מאוד לא מספקת.

ובכן זכות הציבור לדעת, ברוך, איננה הזכות שלו לקבל תשובות מבעלי החלטות, אלא היכולת שלו להיחשף לצעדים העומדים להינקט ולהשפיע עליהם לפני שהחלטה כבר התקבלה.

משה תרשיש, מבקר התק"צ, אמר לי פעם שדווקא אחרי השינוי בקיבוץ חובת השקיפות של התהליכים הציבוריים אמורה להתגבר ולא לפחות. כאשר ישנו צוות שדרך קבלת ההחלטות שלו סמויה מעינו המעצבנת של הציבור זהו ביטוי לחוסר שקיפות של התהליך. אין לי ספק שאם הדבר ימשך לאורך זמן הוא עלול לגרום בסופו של דבר להגברת חוסר האמון של הציבור במוסדותיו הנבחרים.

נדמה לי ברוך שדווקא לך כמנכ"ל הקהילה צריך להיות אינטרס לבנות נוהל קבלת החלטות נכון, בהיר ושקוף ככל האפשר. ככלות הכל תהליך השינוי שהתקיים בחברת כפר הנשיא היה ארוך, משתף ושקוף לכל אורכו. חבל יהיה לשנות זאת דווקא עכשיו, כאשר עלינו על איזושהי דרך מלך מהמיצר הכלכלי שהיינו שקועים בו שנים רבות כל כך.

לכן נדמה לי שעלינו להתוות ביחד עם הנהלת הקהילה (בשיתופו של משה תרשיש מבקר התק"צ) את הדרך שבה נקיים דיונים בצוות כל כך חשוב ובעל עוצמה והשלכה על צביון החיים של הקהילה, ונחליט גם על האופן שבו יוכל הציבור להיוודע מבעוד מועד על כוונה מתגבשת להשכרת אחד מחלקי המרכז הציבורי, כדי שהציבור יקבל גם את האפשרות לשתף את הצוות בדעתו הבלתי נחשבת.

אסור לדעתי שהחלטות שיש להן השפעה על צביון חיינו תתקבלנה במסתרים. זהו בדיוק החומר המזין אחר כך ועדות ביקורת למיניהן.

ישנה לי תחושה שועדת ביקורת מסודרת לא תוכל להתייחס בשוויון נפש לטענה שלציבור נודע על העברת המועדון לקבוצת קבלה לתקופה של שנתיים בלי שתהיה אפשרות לציבור לשטוח את טענותיו לפני חברי הוועדה, ולראות בהליך כפי שהתקיים הליך ציבורי תקין ומספק.

אני חושב שאין טעם להכביר מילים במאמרים בדברי הכפר, חשוב שנתכנס מהר ככל האפשר ונגבש את האופן שבו ננהל את התהליכים שמקבלים הגופים הנבחרים על ידינו באופן שיהיה גלוי לאורה המחטא של השמש הציבורית. ויפה שעה אחת קודם. אפילו גופים ממשלתיים אמורים להיות שקופים לציבור באופן שבו הם מקבלים את החלטותיהם. אז למה לא אצלנו?

דודו פלמה

חינוך ופטרונות – שלא יסבסדו אותי

מזה חמש שנים לומדים ומתחנכים שלושת ילדיי במערכת החינוך של קיבוץ כפר הנשיא. גם כשגרנו בחד נס, שברמת הגולן, נסענו בכל בוקר ובכל אחר צהריים על מנת להביא ולקחת את הילדים ממערכת חינוך שהיא מצוינת, לפי תפיסתנו והבנתנו.

הסיבה העיקרית לכך שהחלטנו לעבור ולבנות בית בהרחבה של הקיבוץ הייתה הרצון להיות קרובים ונגישים למערכת החינוך של הקיבוץ.

לפני כשבועיים קיבלנו, הורי כל הילדים, אשר נמצאים בחינוך הבלתי פורמאלי (תלתונים), מכתב אשר מסביר שיטת חינוך חדשה, גלובלית, של התשלומים עבור השרות. באותה נשימה הודיעו לנו על העלאת המחיר מסיבות כאלו ואחרות. תחילת ביצוע השינויים הינה לאלתר, כלומר – החל מחודש פברואר 2010.

אני חושב שהמעבר לשיטת חינוך גלובלית הוא נכון בראייה המערכתית וגם בראיית הנוחות של מרבית מההורים, העלאת המחיר אף היא הגיונית ונדרשת ומציבה את המחיר על מחיר ריאלי יותר עבור השרות הניתן לנו ההורים. דעתי אינה נוחה, בלשון המעטה, מהעובדה שהשינוי מתבצע ככה פתאום באמצע השנה בהודעה מעכשיו לעכשיו. דוחקים אותי לפינה ומצמידים "אקדח לרקח".

לאור מחאת ההורים על השינוי הפתאומי, התקיימה פגישה של ההורים עם רכזת אגף החינוך, נציגי ועדת חינוך וגורם הנהלה. בפגישה הוסברו לנו ההורים הסיבות להעלאת המחיר באמצע השנה ואף קיבלנו "אזהרה" ש"אם לא נקבל את השינוי אז הקיבוץ יאלץ לסגור את התלתונים". להעלאת המחיר באמצע השנה היו לנציגי ההנהלה ואגף החינוך מספר נימוקים:

1. שנה תקציבית היא מינואר ועד דצמבר ולכן "מותר לנו להעלות את המחיר".
2. חברי הקיבוץ מסבסדים את מערכת החינוך הבלתי פורמאלי ובכל זאת אין זה מספיק. נשמע הנימוק – "אנחנו מסבסדים אתכם..."
3. קיים גרעון בכל הקשור לחינוך הבלתי פורמאלי בכפר הנשיא. בפגישה שהתנהלה ברוח טובה יחסית הייתה תחושה ואוירה של "אנחנו" (חברי קיבוץ) ו"אתם" (תושבי חוץ-תושבים, הרחבה וחיצוניים). למרות שמדי כמה דקות ניסו ליצור את הרושם הכוזב של "כולנו ביחד", רוח הדברים הייתה "אנחנו ואתם". פטרונות לשמה.

על כך אבקש לומר מספר דברים:

1. נכון ששנה תקציבית היא מינואר עד דצמבר, אבל שנה חינוכית היא מספטמבר עד אוגוסט. כשאני כלקוח של המערכת מבקש במהלך חודש אוגוסט לקבל הצעות מחיר ממערכת החינוך לגבי סל השירותים שאני רוכש ממנה, הצעות אלו צריכות להישאר תקפות עד סוף אוגוסט של השנה הבאה ולא להשתנות חד צדדית בינואר.
2. ביה"ס "מבוא גליל" מנהל את תקציביו מינואר עד דצמבר כמו כל גוף כלכלי אחר ויחד עם זאת יודע לומר בדיוק מופלא כבר בחודש יוני מה יהיו תשלומי ההורים לשנה הבאה מבלי להזדקק לצורך בהעלאת

מחירים פתאומית באמצע השנה. כלומר – בניהול נכון זה אפשרי. לגמרי.

3. אני לא מבין מדוע חברי קיבוץ כפר הנשיא צריכים לסבסד אותי ואחרים בכל הקשור לחינוך או לכל שרות אחר שאני רוכש מהקיבוץ. אני לקוח שמבקש שרות, אז שיאמרו לי מה עלות השרות, כמה עליי לשלם. אל תסבסדו אותי! יש מחיר. נקודה. למה מי שאין לו ילדים במערכת החינוך צריך לסבסד אותי שאינני חבר קיבוץ? נכון, הסיבסוד נעים ומחמם אבל בסוף מופנה כנגדי. תנו לי לשלם את העלות הריאלית, האמיתית. לא רוצה סובסידיה ולא רוצה להיות חייב. לא להיות מסובסד ולא לסבסד בעתיד (כשזה יעבור לאגודה המוניציפלית). למה חבר הקיבוץ נדרש לסבסד את תושבי ראש פינה וחצור ותושבי כפר הנשיא שאינם חברים? ממש לא ברור.

4. אם קיים גירעון בכל הקשור לניהול התקציבי של מערכת החינוך הבלתי פורמאלי, הרי שהגירעון הזה, מהנתונים שהוצגו לפנינו ההורים, לא נולד היום. זהו גירעון מתמשך. אז צריך לבדוק את התנהלות המערכת ולייעל את הדרוש יעול, לקבוע מחירים חדשים ולהמשיך או להחליט לסגור. אותי למדו בחיים, שעסק שנכשל כלכלית, פשוט סוגרים ולא מטילים את עולו על מי שאינו משתמש בו.

5. זכותו של נותן שרות, במקרה זה, קיבוץ כפר הנשיא, לקבוע מחירי השרות עבור לקוחותיו ועפ"י שיקול דעתו הבלעדית. יחד עם זאת אין זה תקין לשנות את המחירים במהלך ותוך כדי הסכם ההתקשרות השנתי, שגם אם אינו קיים כנייר חתום, הוא קיים בסיכומים שבע"פ בין הצדדים. 6. הורים מסוימים, שדעתם לא נוחה מהשינוי, ניגשו למנהלת אגף החינוך ומנסים "לסגור עסקאות פרטיות". אין לי מושג מה ייגמר עם העסקאות הפרטיות הללו, אבל צריך לבלום את התהליך הזה מיד. המחיר צריך להיות אחיד לכולם.

גישת הפטרונות של הקיבוץ כלפי הלקוחות החיצוניים (תושבים, הרחבה ולקוחות חוץ) לא תרמה במאומה לעניין ואפילו גרמה נזק אם לא לומר נזק אדיר למערכת החינוך של כפר הנשיא. משפחות שנמצאות כאן, במערכת החינוך, כבר שנים וכבר לתחושתן הפכו לחלק בלתי נפרד מהמערכת ומהקיבוץ, חשות מאוד שלא בנוח לאור המהלך ובעיקר לאור ההתבטאויות הפטרוניות המיותרות שנאמרו בפגישה. למרות שהפגישה נסתיימה כביכול בהבנת המצב, כי בעצם לא הייתה אפשרות אחרת, יצאנו, ההורים בתחושות מאוד קשות. ידוע לי על חלק מההורים שבכוונתם להוציא את ילדיהם מהמערכת הבלתי פורמאלית בהקדם האפשרי מבחינתם ויש כאלו שכבר לא ימשיכו כאן בשנה הבאה, גם לא בגיל הרך. אני מבקש להזכיר לכולנו שמרבית הילדים הלומדים בגיל הרך הם ילדי חוץ. משפחות אלו הן שלמעשה מאפשרות את קיומה של מערכת החינוך בגיל הרך. האם הגישה הזו והמהלכים הלא מושכלים שבוצעו ע"י הנהלת החינוך וכפר הנשיא יועילו למערכת החינוך בכפר הנשיא? ימים יגידו. לדעתי הנזק שנגרם הוא קשה ובלתי הפיך.

אני קורא מכאן להנהלת החינוך וכפר הנשיא, לשקול מחדש את הדברים.
למצוא דרך להשאר המצב על כנו עד לסוף שנת הלימודים הנוכחית ולהיות
יצירתיים ולמצוא את הדרך להחזיר את אמון כל המשפחות במערכת החינוך
של כפר הנשיא ולתרום לשיפור האווירה.

ירון זאבי
תושב בהרחבה

תגובה

לירון, תודה על הדברים.
אתה מעלה שאלות חשובות שעומדות כיום על הפרק.
אתייחס אליהן בהרחבה בעלון הבא.
אתה מוזמן כמובן להיפגש איתי או עם הנהלת החינוך כדי לברר אותן.

חשוב להבהיר –
אני נפגשת עם הורים לשיחות אישיות, כיון שזו מסגרת נכונה להעלאת שאלות
ולפתרון בעיות. שום 'עסקאות פרטיות' לא נסגרות בהן!
ההפך הוא הנכון - 'עסקאות פרטיות' הם אחד הדברים **שלא יקרו יותר**
במערכת החינוך של כפר הנשיא.
אני שומעת בקשות של הורים להנחות כאלו ואחרות. לכולם אני מבהירה כי כל
הנחה שתראה נכונה או אפשרית – תגיע לוועדת חינוך לאישור – תפורסם –
ותהיה נגישה לכל ההורים.
בברכה,

תחיה. רכזת חינוך.

בית – בלונדון

אצלנו יש תמורה בעד האגרה.
"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

אנו שמחים לבשר לכם שהרגע המיוחל הגיע וקבלנו אישור להתחיל בשיפוץ /
שדרוג מערכת החשמל בבית-בלונד.
לפיכך נסגור את בית בלונד לשבוע – מ- 21.2.10 עד וכולל 25.2.10.
נבקש להתאזר בסבלנות ולא להזמין חדרים לתאריכים אלו.

שבת שלום, חודש טוב ושמח. שיעבור הכל ממול.
פרשת השבוע: תרומה
כניסת השבת: 16:58 יציאת השבת: 18:07

שבי וציונה

בשבוע שעבר נערכה באילת השחר אזכרה לחרות לפיד במלאת 5 שנים למותו. הפעם השתתפו גם נורית ונעה, נציגות כיתת עשור לשאת דברים לזכרו.

זיכרונות מחרות לפיד המורה

נקראנו כיתת "עשור" כי כשעלינו לכיתה א' חגגה המדינה עשור. היינו 20 ילדים בכיתה מצורפת של שני שנתונים.

מכיתה א' עד ז' למדנו בבית הספר המקומי שלנו בכפר הנשיא עם אותה מחנכת ואותו צוות מטפלות. תוצרים של חינוך אירופאי-אנגלוסקסי, מנומס ומאופק יחסית לצברים מצויים.

ניסינו לדלות מתהום הנשייה זיכרונות ברורים של אירועים מאותה תקופה, שיש להם התחלה וסוף, וזה לא היה פשוט, כי בכל זאת עברו 45 שנים מאז. אבל בכוחות משותפים של חלק מבני הכיתה: נעה, יהודה, רחל, מעיין, אילנה, אילן, אביבה ואני – הצלחנו לשחזר תמונות ממקומות שונים, מפגשים עם אנשים, ובעיקר תחושות ורגשות.

לקראת המעבר ל"מבוא הגליל", בא אלינו חרות, המחנך החדש שילווה אותנו בשנתיים הבאות, לערוך איתנו הכרות. במפגש הראשון שלנו איתו, חרות בחר להקריא בפנינו שיר על מלחמת העולם מתורגם מרוסית ע"י אברהם שלונסקי, בעברית שלונסקאית והוא עשה זאת בפאטוס מרשים והגייה נכונה ותקנית, שהשאירה רושם רב על כולנו.

בביה"ס החדש הצטרפנו לכיתה מרובת בנים עם שתי בנות לנחמה – רחלי בזק ושלומית ניר (אז מיתי). לא היה לו קל איתנו אבל עוד יותר היה קשה לו עם הילדים האיילתים. במיוחד חומי סיפק לו התמודדויות מאתגרות. פתאום היה לנו מורה צעיר, בן 30, צבר, קצת מחוספס, עם חיתוך דיבור ישיר וללא גינונים, מדבר איתנו בגובה העיניים ולא מלמעלה. חרות עולה בזכרוננו מהלך בהליכה "חרותית אופיינית", מחנך בכל רמ"ח איבריו, מורה בלתי קונבנציונלי, כריזמטי, סחבק כזה, שיודע לדבר עם כל אדם וכל ילד בשפה המתאימה לו. היה לו ראש צעיר, חיובי ובעל כושר אלתור. ולכן קל היה ללכת שבי אחריו ולהעריך אותו.

הוא לימד אותנו אמנם גם מקצועות כמו ספרות, גיאוגרפיה והיסטוריה, אבל מספיקה היתה שאלה אחת לא בדיוק לעניין, וכבר היה מפליג למחוזות רחוקים מנושא השיעור, ומדבר על ערכים, על ציונות, על פוליטיקה ועל החיים.

זכורים במיוחד הם שיעורי החברה או שעת המחנך של יום שישי. חרות חיפש תמיד דרכים להפגיש אותנו עם אנשים שונים, צורות חיים אחרות ודרכי חשיבה שונות. הוא הבין שאנחנו חיים במידה רבה בבועה מוגנת וכנראה רצה לפתוח לנו את הראש. שעה זו היתה מנוצלת לעניינים של פוליטיקה, חדשות העולם מטבע הלשון "אום-שמום" (רכשנו ממנו), או העלאת בעיות ופתרון במסגרת הקבוצה או בית הספר.

הוא היה נוהג לספר בדרמטיות ולא מעט גאווה על מדינאים כמו בן גוריון, גולדה מאיר, או משה דיין, שהיתה לו איתם איזו קרבה מיוחדת ועלילות מרתקות משותפות. הוא שיתף אותנו בדעותיו הנחרצות על נשים. זכור משפט אחד שלו: "כל אישה ששמה לכה על הציפורניים היא כנראה זונה".

לעיתים היה מביא אנשים שהתארחו במלון של אילת השחר, אנשים שבדרך כלל היה להם משהו מעניין לספר. כמו אותה בחורה אמריקאית שהכירה את בוב דילן. אז יכולנו אנחנו, בני כפר הנשיא, להפגין בגאווה את יכולתנו בשפה האנגלית ולנהל איתה שיחה קולחת על הזמר המפורסם. אורחת אחרת הייתה סופרת אנגליה או אמריקאית נכה על כיסא גלגלים, שסיפרה על יצירתה ועל חייה. והיה גם בחור צעיר גרמני. חרות כנראה חשב להראות לנו, שהדור הצעיר בגרמניה מרגיש נורא עם מה שקרה. הבחור שרצה למצוא חן בעינינו, אמר דברים בנוסח: יש לכם ארץ יפיפיה עם שדות ירוקים וכד', אבל חירות הבין בין המילים המתחנפות שלו שדעותיו האמיתיות היו ממש גזעניות. בסוף המפגש חרות היה נסער מאד ואמר שאילולא הוא זה שהזמין את הבחור לדבר, היה זורק אותו גם מהכיתה גם מהמדינה.

פעם אחת לקח אותנו לבית המשפט בצפת לצפות במשפט אמיתי. ההרגשה היתה שבפעם הראשונה מחנך מחבר אותנו לדבר עצמו, במקום לעסוק בנושא בעזרת עוד טקסט משעמם. זה היה מפגש אמיתי עם פושע, כנראה גנב, עם קטגור, עם סנגור ועם שופט. זה היה מאוד מרשים כי הרי מהות החינוך היא להכין אותנו לחיים.

אנחנו זוכרים כמה טיולים: בטיול לירושלים, ימים ספורים לפני מלחמת ששת הימים, עמדנו במקום גבוה מול החומות וחרות הראה לנו את העיר העתיקה וסיפר עליה סיפורים שלא ידענו. בטיול הזה נשכח אילן המאירי אי שם בואדי עין כרם, ונאלץ ללכת כמה שעות לבדו בלילה בחזרה לאכסניית בית וגן רק כדי לגלות, שאף אחד לא שם לב שהוא בכלל חסר. ביום אביב יפה, בשעה שהיינו אמורים ללמוד שיעור תנ"ך או היסטוריה, החליט המורה שלנו להוציא אותנו לטיול טבע. עלינו כולנו על אוטובוס ונסענו עד הכנרת, שם הלכנו לכנסיית הר האושר וחרות ידע לדבר עם הנזירים באופן כזה, שרק חרות ידע לעשות. כבר אמרנו שהוא ידע לדבר עם כל אחד בשפה שלו.

גולת הכותרת של כל הטיולים היה הטיול לנגב. באיזור באר שבע היינו אמורים, כנראה, ללון תחת כיפת השמיים כמנהג הימים ההם, אלא שפתאום החל לרדת גשם, וכאן באה לביטוי יכולת האלתור המדהימה שלו. חרות לא איבד עשתונות, מיד התיידד עם מנהל תחנת הרכבת המקומית, וזה איפשר לנו ללון בתוך קרונות הרכבת שחנתה בתחנה. את האירוע הזה כולנו זוכרים. התחושה אז היתה שחרות, בעל התושייה, פשוט הציל אותנו, ואנחנו זכינו ללילה מיוחד וחוויתי במיוחד על ספסלי העץ שבתוך הקרונות.

באותו הערב הגיעה לתחנה גם חבורת ארסים מקומיים. בינם לבין הבנים שלנו היתה איזו התגרות כלשהי, שהתפתחה למתיחות של ממש, וגלשה לבסוף לאלימות. חרות הגיבור הפריד בין הניצים, סילק את הבאר-שבעים משם, ואז פתח בשיחה מחנכת וערכית אל תוך הלילה, על החברה הישראלית רבת הגוונים ועל איך לא להסתבך עם עבריינים.

היתה לו לחרות כנראה, משיכה לחלק העם הזה, שכן בסוף כיתה ט' הוא עזב את בית הספר ועבר לעבוד עם חבורת רחוב.. וההמשך ידוע...

רשמה: נורית

דברי החמור

חמורים בעבודה 4:

לשוק האיכרים אשר היה מתכנס בסוף כול חודש בשדה הגדול בקצה העמק, היו נוהרים תושבי הסביבה, בלי הבדל של דת מין וגזע. גם מושון המושבניק הגוף (לא זה מהשבוע שעבר) הגיע הפעם לשוק, כדי לקנות חמור לעזרת שתי הפרדות הזקנות שהיו בבעלותו מימים ימימה. בעודו מסתובב בין הדוכנים, טועם אי פה ואי שם איזה זית סורי כבוש או צנונית טריה, שרגבי אדמה טריים ולחים עדיין על פניה הסמוקות, הבחין במכלאה קטנה מאולתרת שבה עמדו שני חמורים ושלט קטן כתוב בשגיאות כתיב: "למחירה" ליד המכלאה עמד בדואי זקן (גם הוא לא הבדואי מהשבוע שעבר) ובפנים משועממות מזיז בזריזות את שרשרת החרוזים שבידו. בצעד מהיר ונמרץ כהרגלו, ניגש מושון אל הבדואי ובלי הקדמות מיותרות, שאל:

"בכמה החמורים?"

ענה הבדואי: "החמור הלבן ב-50 לירה."

"והאפור?" שאל מושון.

"גם" ענה הבדואי.

"ומה יודע לעשות החמור הלבן?" שאל מושון.

"וואלה באמת יכול לסחוב בקלות 10 באלות (חבילות) קש" אמר הבדואי.

"והאפור?" שאל מושון.

"גם" ענה הבדואי.

"ויכול אפילו לרוץ ולסחוב עגלה, אולי 20 ק"מ בשעה אחת. הוסיף הבדואי.

"והאפור?" שאל מושון.

"גם" ענה הבדואי.

"ובחיי אלוהים, עובד כמו סוס ואוכל כמו זבוב." נשבע הבדואי.

"והאפור?" שאל מושון.

"גם" ענה הבדואי.

"ובלילה, בלילה הולך לישון כמו תינוק, ולא עושה רעש כמו עושים כול חמורים."

"והאפור?" שאל מושון.

"גם" ענה הבדואי.

"אז למה אתה כול הזמן מדבר רק על החמור הלבן?" אם גם החמור האפור אותו דבר בדיוק? שאל מושון בסקרנות מושבניקית טיפוסית מלווה בחשדנות - טיפוסית לא פחות.

"אה יא-עמי" אמר הבדואי בפשטות. "כי החמור הלבן הוא שלי..."

החמור של המדינה

כל מי שמנוי/קורא עדיין את "העיתון של המדינה" לא יכל שלא לראות את הכותרת הראשית של גיליון יום שישי האחרון (12/02/10) שבו צוטט באותיות שחורות משחור, בגודל 2 אינץ', פרקליט בכיר ואחד התובעים בתיק אולמרט כמי שאומר: **"חלק גדול מהשופטים הם חמורים..."**. הסקנדל ירחף כנראה בחלל התקשורת במהלך השבוע הקרוב, עד בשערוריה הבאה עלינו לטובה... אבל בינתיים, מלבד העלבון לעדת החמורים באשר היא, ששוב שורבב שמה הטוב שלא באשמתה, עניין אותי מהיכן שאב הפרקליט המלומד את השראתו, ותתפלאו - מצאתי!

ובכן לפי המילון קיים ביטוי עתיק – **חמור נושא ספרים** שפירושו הוא גינוי לאדם שלמד הרבה, אבל לא הבין את הדברים לעומקם, והוא אינו מסוגל לעשות במה שלמד שימוש מושכל...עד כאן הפירוש המילוני. מתברר שמקור הביטוי הוא דווקא מהקוראן המוסלמי (סורה 5: 62) שם הוא הופנה נגד היהודים לאמור: **"אלה שקיבלו את התורה אך לא קיימו את מצוותיה, דומים לחמור נושא ספרי קודש..."** הביטוי חדר ליהדות בימי הביניים בספר **"חובות הלבבות"** של רבנו **בחיי בן יוסף אבן פקודה** בו מתוארות בן השאר עשר דרגות חוכמת התורה ובדרגה הנמוכה ביותר נמצא: **חמור נושא ספרים**. תודות לאלוהי ה"גוגל" והאינטרנט המשכתי לחפור בנושא ותאמינו או לא הגעתי אל אתר של **חברת קדישא** שם מצאתי את הסימוכין הבאים:

אני החמור

אשר נשא ספרים רבים על שכמו הקט,

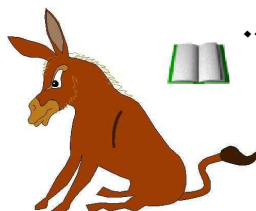
ולא ראה ברכה בעמלו,

עד כי זלגו דמעותי החמוריות,

ואקרא בקול גדול:

"אי אה, אי אה, השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו כבתחילה".

עכשיו הכול ברור ונסגר המעגל ולא נותר לי אלא לסיים כפי שמסיימים הפרקליטים בסרטי בתי המשפט, בקולנוע ובטלוויזיה, תוך כדי רכיסת הכפתור בחליפת שלושת החלקים המהודרת שלהם: **... I REST MY CASE**

אבי רוזנקרנץ

על מבנים גבוהים ועל ילדים קטנים סיפור

שוב ראיתי בחדשות את המבנה הגבוה בעולם, 'בורג דובאי', אשר מתנשא לגובה 800 מטר לתוך השמים, ומביט בזלזול על כל שאר גורדי השחקים. הייתי בן 5 כאשר הדוד אברהם לקח אותי לראות את המבנה הגבוה בעולם בשנת 1940 – ה"אמפייר סטייט בילדינג". עלינו לתצפית בגג והוקסמתי מהמעמד ומהמראה, בפרט מהמכוניות והאוטובוסים למטה, אשר נראו לי ממש כמו צעצועים. לא זכור לי כמה זמן בילינו למעלה, רק זוכר שלא רציתי לחזור לקומת הקרקע.

ומה עושה ילד אנגלי בלב ניו-יורק בשנה הראשונה של מלחמת העולם השנייה? מידי בוקר היו מגיעים לביתנו בלונדון 2 עיתונים "מלומדים". אבי היה בולע את שניהם בטרורף וכך הגיע לשלוש מסקנות גורליות עבורי.

היטלר שואף בכל נפשו לכבוש את אנגליה ולהוסיף אותה לקולקציה שלו – מסקנה מאד נכונה. יש לו סיכויים טובים להצליח בכך – מסקנה הגיונית, אבל מוגזמת. העיתונים לא פרטו את כל היכולות של חיל האוויר המלכותי, וגם לא גילו לו, אף לא ברמז דק, על ההמצאה החדשה והסודית ביותר שהייתה אך ורק לבריטים מערכת מק"מ פעילה ומדויקת.

מסקנה שלישית היתה שאם היטלר ישתלט על אנגליה זה לא יהיה מקום רצוי לגדל בו את שני בניו.

הוא פנה למשרד הפנים, בבקשה לקבל רשות לשלוח אותנו לדוד בארה"ב עבור The duration – מושג ערפילי של תקופה בלתי מוגדרת אבל לא ארוכה מידי. הממשלה התלבטה קשות עם אלפי הפניות (רובן לקנדה). מצד אחד, תתכן ברכה לאותם ילדים, וזה גם יאפשר למדינה להתכנס עוד יותר בעצמה להתכונן לפלישה הצפויה.

מצד שני, איך ישפיע על המורל ועל הביטחון העצמי של האומה שיש ביכולתה להדוף את הפלישה? "We will never surrender" הכריז צ'רצ'יל, אבל לבסוף הכריע בחיוב – מותר לשלוח את הילדים, אבל ללא שום תמיכה כלכלית, אשר עלולה להחליש את המאמץ המלחמתי הכולל. גילוי נאות.

נהניתי מאד מהחיים החדשים באמריקה. קודם כל המסטיק היה לאין-ארוך טוב יותר מזה שבאנגליה. עכשיו לעסתי spearmint.

שנית, הדוד קנה לנו Ice cream soda, נקטר אלוהי (גלידת וניל בלימונדה עם קצת סירופ). אבל מעל ומעבר לכל דבר אחר, עשיתי הכרות עם הקומיקס האמריקאים – סופר-מן, באט-מן ו-Captain marvel. אלה היו גיבורים של ממש ולא כמו החנטריש שקיבלנו באנגליה מ"בינו" או "דנדי" – מלא ספורים על קבוצות ילדים אשר לכדו מרגלים גרמניים.

כאן אחד היה מרים משאית כבדה עם יד אחת, לשני היו עיני קרני X שאיפשרו לראות מה זוממים הפושעים בבית האטום, ולשלישי היתה יכולת לעוף, כמו שכל ציפור בעולם רק יכולה לחלום עליה.

גם קראתי כמה ספרים "קלאסיים" בקומיקס, Moby-Dick, Last of the Mohicans, עם ציורים מדהימים של הסערה בים, של הלוויתן הענק.

ציורים של האינדיאני הזקוף והאמיץ אשר רצה בכל כוחו לכרות הסכם שלום הגון עם ה"כובשים הלבנים".

לפני כמה שנים הבת הסבירה לי עד כמה זה רע לתת לילדים לקרוא ספרים בצורת קומיקס. כי ספר טוב מאתגר את הדמיון של הילד לייצר לעצמו את התמונות אשר תוארו בספר – ולא רצוי להגיש לו את התמונה מהדמיון של צייר הקומיקס. שקלתי אם להסביר לה שכאשר גמרתי לקרוא ולפני שנכנעתי לשינה, הדמיון שלי לא רק התעורר לחיים, אלא נכנס להלוך גבוה, כאשר דמיינתי לעצמי אינדיאנים רצים על החוף הים ברדיפה אחרי לווייתן לבן ענק – אבל כבר מזמן למדתי, שלא כדאי להשיב לבתי בענייני חנוך ובעצם כמעט באף נושא. אפילו ההליכה לבית הספר לא פגעה בשלוותי. נכנסתי לכתה של 40+ ילדים והתיישבתי בשורה האחורית, כך שבקושי יכולתי לראות או לשמוע את המורה. מצב אידיאלי, מכיוון שלא הפרעתי לו מלהעביר שעור לשאר הכיתה והוא מצידו לא הפריע לנו בשיחתנו השקטה בשורה האחורית. וכאשר השיחה דעכה, כל אחד שלף את הקומיקס האחרון שלו, ובשקט מופתי פן נפריע לשאר הכיתה מללמוד החלפנו בינינו חוברות קומיקס.

השקט והשלווה הופרו עם ההתקפה על פרל-הרבור, ואמריקה במלחמה. פתאום שרר מתח סביבנו, ואפילו שלחו קצין בדרגה גבוהה להסביר בבית הספר את המשמעות של "מצב מלחמה".

הוא פנה אלינו ישירות לעזור לנצחון בכך שנמנע מלבזוז שום דבר על מנת לאפשר כמה שיותר מהיצור להתפנות לבניית טנקים, מטוסים ואוניות וכל מיני כלי נשק מוזרים ומעניינים. ואיך נוכל לחסוך? ואז קיבלנו הדרכה חשובה ומפורטת מהצבא האמריקאי. כאשר הולכים לבית השימוש, כדאי להסתפק בלא יותר משלוש פיסת ניר. חד וחלק. כך שכל פעם שנכנסתי לבית השימוש, הייתי שומע מכמה תאים את הספירה המרגשת – אחת, שתיים, שלוש. עכשיו אולי מובן יותר למה בני הברית נצחו.

דודתי חלתה ולא היה מנוס אלא להכניס את נורמן ואותי לבית יתומים. מצבי רק הלך והשתפר. היו לי עכשיו המון חברים ואין ספור פעילויות. אפילו ניסו ללמד אותי לשחק פוטבול אמריקאי, העמיסו לי קסדה על הראש, ושריון כבד על הכתפיים, כך שהרגשתי מוגן לגמרי, אבל בגלל המשקל, בקושי יכולתי לזוז – אז לא הצלחתי לרוץ. בייסבול היה קצת יותר סביר, אבל בעיקר נמשכתי לשחק עם חברי החדשים – מונפול וקלפים – פוקר.

ואיך משחקים פוקר כאשר לאף אחד אין פרוטה ומעט מאד מטלטלין? היתה לנו המצאה גאונית – המרנו על המנה השלישית של ארוחת הצהריים. עלי לציין שהמטבח שלנו נוהל ע"י שף גאוני, כי לא היה משנה מה הכין- בשר, עוף,

פשטידת תרד, תמיד הצליח להגיש לנו ארוחה עם בדיוק אותו הטעם ואותו הצבע מידי יום (מעין אפור-חום).
 כך שהלכנו לאכול בעיקר עבור המנה השלישית – לפעמים רק תפוח או תפוז, אבל גם אבטיח או ענבים, ובימי שישי וחג – עוגה טובה ואפילו ג'לי עם גלידה.

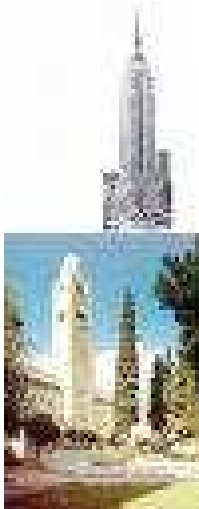
הדוד אברהם בא להסביר לי ולאחי שזה עתה היטלר התאבד וגרמניה כולה נכנעה – אז מה דעתנו לחזור לאנגליה? זה לא בדיוק תאם לאג'נדה שלי.
 הסברתי לו שזה עדיין מוקדם מידי, יתכן שתופיע פתאום צוללת יפנית בים האטלנטי על מנת להטביע את האוניה שלנו. הדוד המסכן לא ידע מה להשיב, ואמר שילך לבדוק את העניין. אבל היות ולא היה אז, לא אינטרנט ולא גוגל – הוא לא חזר אלינו.

החיים הטובים שלי נגמרו באופן טרגי ומצאתי את עצמי לכוד בגהנום הפרטי שלי. איזה כוח מסתורי מנע ממני קלפים טובים ותוך זמן לא רב, מצאתי את עצמי עם חוב מצטבר של 500 קינוחים, זאת אומרת עמד לפני מצב שלא אטעם מאף מנה שלישית לתקופה של שנה וחצי!
 אלוהים אדירים – מה הטעם להמשיך חי. הסתובבתי כרוח רפאים ללא שום אופק לאושר, כך שכאשר הדוד שוב הופיע על מנת לבשר לנו שיפן נכנעה והימים בטוחים להפלגות, עניתי לו שבוודאי ההורים מתגעגעים אלינו ואנו חייבים לחזור ומיד! הוא שמח כל כך שהצלחתי להוציא ממנו הבטחה לשלוח לנו מידי חודש את הקומיקס החדשים.

עלינו על אונייה יפה וגדולה – ss. aquitania, היה לנו תותח אחד בודד על הסיפון הראשי. כל בוקר קמנו מוקדם כדי לחפש איזו צוללת על פני המים, שנוכל לקרוא למלחים האמיצים שלנו להפעיל את התותח ולהשמיד את הסכנה. הגענו בשלום לסאות' המפטון אפילו ללא צל של צוללת וללא אף יריה. You can't have it all.

מצאנו אנגליה קרה ואפורה ושרועה עמוק במשטר של צנע. אותה המדינה שניצחה בצורה כה אמיצה ומרשימה במלחמה המחרידה, איבדה את האימפריה שלה, ושיעבדה את עצמה עד תהום על מנת לממן את הניצחון. אבל בשבילי החזרה לאנגליה היתה כמו חזרה לגן עדן האבוד. כי אמא האמינה שלכל ארוחה חייבות להיות לפחות שלוש מנות ובשום פנים ואופן אסור לזלזל במנה השלישית – הקינוח.

כך חייתי כמו מלך עשר שנים טובות עד שיצאתי ל- eder farm ובמקום מנה שלישית או קינוח, קיבלתי רק מנות רוחניות וחיי שיתוף ושוויון לתקופה ארוכה. האם ההחלפה היתה כדאית? בהחלט כן.

קולין

מבזקי התנועה / אביב לשם

בדרך להסדרה

שר השיכון והבינוי החליט: צוות משותף של משרדו והתנועה הקיבוצית יעסוק בהסדרת שימושים בתחומי תעסוקה ומגורים בקיבוצים. הסיכום הושג בתום סיור בחולדה ובקרית ענבים שארגנה התנועה עם השר ועם צמרת מינהל מקרקעי ישראל. את המגזר הקיבוצי ייצגו מזכיר התנועה הקיבוצית, זאב (ולוולה) שור, שר החקלאות ופיתוח הכפר, שלום שמחון, סגנית שר תמ"ת, אורית נוקד, וצוות הקרקעות הקיבוצי- עו"ד מיכי דרורי, בארי הולצמן ואיציק באדר. לשר אטיאס נלוו ירון ביבי, מנכ"ל מינהל מקרקעי ישראל, ושולה בן צבי, מנהלת האגף החקלאי בממ"י.

"חשפנו בפני השר מישורי חיכוך קבועים ומתמשכים עם מינהל מקרקעי ישראל, מוקדי חיכוך שעוצרים התפתחות וצמיחה בעשרות קיבוצים" אמר זאב (ולוולה) שור, מזכיר התנועה הקיבוצית. דרשנו סיום "התנפלות" המינהל על קיבוצים, ביטול התקנה המחייבת חתימת ממ"י על בקשות להיתרי בניה לפי חוק התכנון והבניה, ועדכון חוזה חכירה קיבוץ בהתאם לשינויים שחלו באורח החיים הקיבוצי והצרכים החדשים הכרוכים בכך. היענות השר להקמת צוות משותף שיסדיר את הדברים היא בשורה לקיבוצים" אמר ולוולה.

תן בריאות, קבל רווחה

"ניהול תחומי בריאות ורווחה בקיבוץ- מקצוע לכל דבר. לשם חשוב שהעוסקים בכך יקבלו היקף משרה משמעותי ויצברו ניסיון", אומרות יעל אייזנר ואורי גלאור- המחלקה התנועתית לבריאות ורווחה, במסר לקיבוצים. "ניסיון והתמקצעות טוב לקיבוץ, טוב למקבלי השירות- החברים", נימקו.

ב-2010 יורחב שיתוף פעולה עם גורמים באקדמיה ובמחקר כדי לתת כלים מקצועיים נוספים לעוסקים בתחומי בריאות, רווחה וזיקנה בקיבוצים: קורס משותף עם אגודת אשל, שפועלת לפיתוח ולתכנון שירותים למען הזקן בחברה, בהתאמה לקיבוץ. וגם- שיתוף פעולה עם מכללת עמק יזרעאל ביצירת מסלול אקדמי ייחודי בו ילמדו מנהלי בריאות ורווחה בקיבוץ, במסגרת החוג לניהול מערכות בריאות.

פעילות המחלקה ב-2009: ייצוג המגזר הקיבוצי בוועדות שירותי בריאות כללית, משרד הבריאות וביטוח לאומי, עדכון הקיבוצים על חידושי חקיקה ותקנות, סיוע לקיבוצים לקבל מימון לשדרוג ופיתוח בתים סיעודיים, הפעלת מערך מתנדבים לסייע לחולי דמנציה ואלצהיימר, סדנאות "עמיתי בריאות ורווחה וניהול בתי סיעוד, סדנת עמיתי ניהול בית סיעוד, קורס רכזים חדשים של תחום בריאות, ייעוץ והדרכה פרטנית בקיבוצים, המשך הפעלת פרויקט מתנדבים למען מיצוי זכויות חברי קיבוץ ניצולי שואה, הפעלה ב-10 קיבוצים של מודל "זיקנה מיטבית- רווחה בקהילה מתבגרת", וניהול סניף איל"ן הקיבוצי. בתחום זה גולת הכותרת היא ההתרמה השנתית, בזכותה התאפשרה הרחבת **היקף הסיוע לנכים.**

מוזמנים לאתר המחלקה / www.kibbutz.org.il/b-revacha/ / 03-6925245

.....בשנת שלוש, למלכו, עשה המלך אחשורוש משתה, לכל-שריו ועבדיו

ותמאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך.

ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים... וישם כתר-מלכות בר' אשה

בגתן ותרש שני-סריסי המלך

ויבקשו לשלוח יד, במלך אחשורוש

וימצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש...אשר בקשו לשלוח יד, במלך אחשורוש

ויבקש המן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש

אם-מצאתי חן בעיניך המלך ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי

"לִיהוּדִים, הִיָּתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה, וְשִׁשּׁוֹן, וִיקָר"

תענית אסתר

 הצום מתחיל עם 'עלות השחר' ומסתיים עם 'צאת הכוכבים'.

כל אכילה או שתיה אסורים.

נעילת נעלי עור - מתרים.

 אם י"ג באדר יוצא בשבת, ל' א צמים ביום זה, משום כבוד השבת.

אנחנו אפלו ל' א צמים ביום ששי, על מנת של' א לפג ע בהכנות לשבת.

אלא הצום מקדם עד ליום חמישי, י"א באדר.

 נוהגים להמשיך בצום עד לאחר קריאת המגלה

(להוציא ערים מקפות חומה, ששם המגלה נקראת בליל ט"ו אדר).

הסבה לתענית:

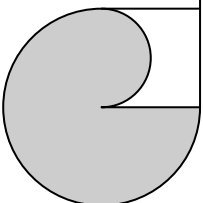
ביום זה בימי מרדכי ואסתר, נקהלו היהודים כדי להלחם באויביהם.

באותו יום הם צמו והתפללו לה' שיושיעם מצרתם.

מקור השם **פורים** הוא מהמלה **פור** שפרושה גורל.

במגלת אסתר מספר כי המן קבע את התאריך להשמדת היהודים

בהטלת פור, ומכאן שם החג **פורים**.

הפינה הויזואלית

הסכר ליד חצבה

סוף שבוע באילת

דוד אלמן

שבת שלום

Parents Page 19.02.10

Village News:

Adar A' is our current month and the weather has turned suddenly summerish. But we know what happens once Purim arrives: when the kids wear their costumes the weather will undoubtedly turn cold and wet once again.

The unusual weather pattern is making nature sit up and take notice. Flowers are blooming all over, as though winter has ended. For the crops this is not good as it will adversely influence the yield, especially if there is another particularly severe cold spell.

Mother's Day (or Family Day, as it has come to be called..) was celebrated by the older grade school kids. The families of the children put together a culinary smorgesbord while the kids worked out a cultural program under the guidance of Donna and Anita. They organized a game of Snitzel-Borsht on the definition of family. We hear it was very nice but have no idea if anyone won the game.

The local Pedal Pushers (which includes Raffi Frank, Harold Wallach, David Devon, Uri Edelstein, Micki Chaitand his two brothers, Dror Ziv and Aviva and Eric Lynton) went south to the Negev for a two day bike trip. On Sunday they took on the Lachish and Amatzia roads and the following day they were at the Dragot cliffs. Wow, what a ride! And there was Aviva, lone woman, showing the guys how the wheels turn....

The elevnth graders also had a field trip to 'Ancient Israel' and had a great learning field experience. Despite suffering sleep deprivation, they returned safe, happy and full of compliments for their school organization.

The 12th graders (especially those in the Theater classes: Adi Sprung, Dean Koren and Dani Frank) are inundated with work putting together the end of school program which is to be presented this weekend. Good luck to you all.

In the grade school there is a group of children who are classified as 'interested in the sciences' and they include our kids Yarin Steiner, Inbal Frank and Nitzan Weissbecker. They gave a lecture to the official representatives of the Education Ministry concerning their Ecological Pools project. Apparently they impressed the officials very favorably and were awarded a prize for their innovative project.

Instead of playing Musical Chairs, we play Musical Housing: Penina and Yaron Zeevi have moved into their own house, leaving Danny Namali's place to the next round of occupants: Liat and Sholomi Sharabi and kids. Meanwhile the old Ellman house (occupied until now by the Sharabi's) is going to Rinat (Oren) and Itzik Souissa and their little baby. This should make the whole Golan-Oren clan very happy; let's wish them good luck in acclimitizing.

Jackie Amar has received the gardening contract for the new neighborhood and has already managed to put in some olive trees. This week he intends putting in seasonal flowering plants and we should all take a walk up to see for ourselves.

Of course the carvan area is beginning to look more and more slumlike ('Bohemian'?) and maybe we should push to have them 'facelifted' too? That would make the occupants feel better and change the look of the whole area.

'Northern Exposure' this weekend for all the artists in residence. (See 'Notices').

A contingent of youngsters has joined the Work/Learning blue shirters. Last week they had a field trip going down Wadi Posh Pinna and then a swearing-in ceremony in old Rosh Pinna. We can all measure the differences between what was and what is now...

Amalia and Micki Noy has gone for a cruise to the Carribean Islands and the skipper is none other than Micki himself! They had a port stop in Trinidad and managed to catch a local cultural festival.

Dina Broer is certainly enjoying her retirnement and managed to globe trot successfully. This time she went off to New Zealand, up to see the slowly melting ice caps and ocean voyaging too. Way to go Dina - wish we could all do it! Waiting to hear about the trip...

Noam Kropero has been drafted after doing a years pre-army course (during which she managed to do a light truck liscense). She's in basic training and we wish her well.

Omer Noy and Aviv Rosenkrantz are being mustered out of the army soon and are planning a ski holiday (before the snow melts). This week they went south to take part in the closing ceremony for Officers candidate Michael Horowitz, a classmate who just happens to live here and is adopted by the Rosenkrantz family.

The mifgash also has a lot going on: the jam making industry is working well and and bridge master Edi Nenenov is still teaching bridge; Tamar Wolfin is conducting the literature club

and Yoav (pre army group) comes in every Monday to work there too. But the star in the crown is the belly dancing group (with professional teacher) - got to be seen to be believed!

I've been diving into the internet netherspace more and more as a way of getting off my addiction to newspapers and reality shows. The sites I like are that of Kalman Liebskind and Guy Bechor. Just Google them and the sites will come up. They give alternate opinions to the ones favored by our newspapers.

Mazal Tov to Kobi Bianca, and all his family, who is having his Bar-Mitzvah this weekend. Everyone is invited to the Torah ceremony and prayers in the new club room on Saturday.

Have a great time this weekend and Shabbat Shalom!

The Rosenkrantz family

Anniversaries:

21.02 Shuli and Paul Ataya

Birthdays:

21.02	Richard Easton Orah Agam	22.02	Micki Koren Nisan Palma Rotem Ayalon Gaia Sina (grand-daughter)
23.02	Amalia Noy Dania (Cohen) Gilboa Margalit (Cohen) Lebenkopp	24.02	Paul Bilgory Yona (raines) Oren Yariv Primost Bar Atir (V. Menzgorski grand-daughter) Sol Kasdan Eden Bar-David Maya Waterman (grand-daughter)
25.02	Paul Gluck Orna (Nemenov) Mimran Jonie Levi (Jackson-Flink) Almog Katz	27.02	Itamar Baruch (Mader grandson) Noga Nen-Chanoch (grand-daughter)
26.02	Ofir Oren (Raines grandson) Shiloh Ayalon Naomi Rifkind (grand-daughter) Yoav Harris (Ben-Nathan)		

Commemorations:

28.03.86	Mr. Moshe Reisind	באדר ב' תשמ"ו	ז'
11.03.95	Guy Hameiri	באדר ב' תשנ"ה	ט'
19.03.78	Arnon Schwartzman	באדר ב' תשל"ח	י'
21.03.89	Izzie Devons	באדר ב' תשמ"ט	י"ד

=====

NOTICES

'Northern Exposure' Creativity Festival

This week 18-19-20/02

Brunch in the dining hall from 11:00 - 15:00 catered by Corinne

Special price for KH residents: 30 NIS per person

'Open House' at the artists - follow the trail....

From the Clinic

HMO Quarterly financial information has been sent out but please note that at the top of the page it states: uncredited payment.

This means that you have not been charged yet. Billing for KH was started 10.01.10 and all medications purchased prior to this date have not been changed automatically.

The ability to check drug prescriptions via the internet has still not been instituted but Clalit is working on it. We will announce this service as soon as we hear it's been started.

Beit Blond

We have received permission to upgrade the electrical system of the kibbutz visitors quarters. BB will be closed from 21.02.10 - 25.02.10 inclusive.

Please be patient and understand that we will not be able to offer rooms during this period.

Weekly prtion: Truma

Shabbat begins Friday at 16:58 and ends on Saturday at 18:07

Have a great weekend!

Shabi & Tziona